DE CONSTITUTIONEEL.

NIEUWE 'SGRAVENHAAGSCHE COURANT.

N°. 77. **Zaturdag 29 December.** **1855.**

Uitgever : **C. H. SUSAN, Jr.**, te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten : **M. Schooneveld & Zoon**, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau : Jan-Hendrikstraat, N°. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.
Abonnementsprijs voor 3/m. ***f* 4.50**; franco per post ***f* 5.50.**
Advertentiën van 1—6 regels ***f* 1.** Voor elken regel meer **15 cents**; behalve **35 cents** zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ***f* 1**, het zegelgeld daaronder begrepen.

Berigt.

De uitgave van den *Constitutioneel* zal, met den eersten Januarij aanstaande, niet worden voortgezet.

Over het bedrag der abonnements- en advertentie-gelden zal eerstdaags worden beschikt.

HH. correspondenten worden bedankt voor de door hen verleende medewerking.

De Eerste Kamer. — Begrooting.

Bij de grondwetsherziening van den jare 1848 werd het tijdstip, waarop jaarlijks de gewone Vergadering der Staten-Generaal wordt geopend, met eene maand vervroegd, en bepaald (art. 95 der Grondwet) op den derden Maandag in September. Dit geschiedde met het doel, destijds duidelijk kenbaar gemaakt, om de Staatsbegrooting voor het volgende jaar bij de beide Kamers der Staten-Generaal regelmatig te kunnen behandelen. Vroeger toch werden er eerst 10jarige en later 2jarige begrootingen vastgesteld. In 1848 echter werd tot eene jaarlijksche begrooting besloten, maar wilde men de beide Kamers den tijd geven, om die voor den aanvang van het nieuwe jaar behoorlijk te onderzoeken. De ondervinding leert echter, dat de vervroeging van den tijd der opening van het zittingjaar weinig schijnt te baten, en zij aan het oogmerk, waarmede het geschiedde, niet voldoet. Immers, jaarlijks duren de beraadslagingen over de begrooting bij de Tweede Kamer vele weken, en blijven er voor de Eerste Kamer zelfs zoo vele dagen niet over, om aan de discussiën over de begrooting te wijden. Dat gebrek doet zich telken jare kennen. Het gaf in den jare 1850 de meerderheid der Eerste Kamer aanleiding, te besluiten om van een nader onderzoek der begrooting af te zien, en zij vond goed, dat er geen gewoon verslag over de Staatsbegrooting voor 1851 aan de Kamer zoude worden uitgebragt. De Eerste Kamer rigtte toen een ernstig en uitdrukkelijk protest tegen de algeheele miskenning van de regten dier Kamer en van de pligten, die op dat Staatsligchaam rusten. Met dat protest gewapend, nam zij den 30 December al de Hoofdstukken der Begrooting en ook de Middelen voor 1851, zonder eenige discussie hoegenaamd, aan. In volgende jaren ging het wel wat beter, maar toch hadden de beraadslagingen over de Begrootings-wetten steeds op de laatste dagen van het jaar plaats. Ook nu merkt men hetzelfde op. Eerst heden, den 28 December, beginnen de discussiën over de Begrooting voor 1856. Ook nu klagen de leden der Eerste Kamer teregt over den weinigen tijd, die hun gegund is, om zulke belangrijke ontwerpen af te doen. — Inderdaad, zij bevinden zich in een' moeijelijken toestand, en hun oordeel is niet volkomen vrij, want, zoo zij eenig wetsontwerp, betrekkelijk de begrooting, zouden meenen te moeten afstemmen, dan zouden zij verwarring stichten in den geregelden loop van zaken, daar het eene onmogelijkheid is, om voor den aanvang van het nieuwe jaar zoodanig ontwerp bij de twee takken der Volksvertegenwoordiging te doen doorgaan. Dit is des te minder mogelijk, omdat de Tweede Kamer op reces is uiteengegaan, gelijk dit gewoonlijk na de behandeling der begrooting het geval is.

Intusschen is die late behandeling der zaak niet aan de Regering te wijten. Reeds den 21 September jl. werd de Staatsbegrooting voor 1856 door den Minister van Finantiën aan de Tweede Kamer aangeboden. In vorige jaren had men er over geklaagd, dat de stukken, tot de begrooting betrekking hebbende, niet vooraf waren gedrukt, zoodat het onderzoek over de begrooting niet dadelijk kon aanvangen. Ook aan dit bezwaar werd dit jaar te gemoet gekomen, daar al de stukken vooraf waren gedrukt. Het onderzoek nam spoedig een aanvang. De verslagen werden opgemaakt, de antwoorden der Regering medegedeeld. Reeds den 15 November werden de algemeene beraadslagingen over de begrootingswetten bij de Tweede Kamer geopend, die eerst den 18 December zijn geëindigd. Zij duurden derhalve bijna vijf weken. Er zijn in dien tusschentijd wel andere ontwerpen behandeld, maar de Kamer wenschte met de Wet op de Middelen te besluiten, zoodat eerst den 18 December de geheele discussie over geëindigd. Hoe lang deze beraadslagingen nu ook duurden, was de Regering buiten staat, zoo als de Minister van Finantiën gisteren te regt opmerkte, ze te verkorten. Dit lag geheel buiten hare bevoegdheid. Het blijkt dus, dat de weinige tijd, die aan de Eerste Kamer nu is overgebleven, veroorzaakt is door de langdurige discussiën bij de Tweede Kamer. Het is dus te hopen, dat die Vergadering in een volgend jaar daarop zal letten en de Eerste Kamer in de gelegenheid stellen aan hare pligten naar eisch te beantwoorden. Op den duur is het toch onmogelijk, dat de Eerste Kamer zich tot dergelijke behandeling, als nu moet plaats vinden, bepale. Dat kan ook nooit in de bedoeling van den Grondwetgever gelegen hebben.

Het zij ons echter vergund eene enkele aanmerking tot de Eerste Kamer te rigten. Het komt ons namelijk voor, dat het tijdstip, waarop zij hare werkzaamheden dit jaar heeft hervat, wel eenigzins had kunnen worden vervroegd. Zij is toch eerst den 12 December jl. weder bijeengekomen. In hare eerste zitting zijn reeds 11 ontwerpen tot vaststelling van verschillende hoofdstukken der Staatsbegrooting voor 1856 aangeboden. Dit kan geene verwondering baren, daar het eerste Hoofdstuk reeds den 16 November, het tweede den 17 November en de overigen achtervolgens door de Tweede Kamer werden aangenomen. Wij kunnen geene reden zien, waarom men dus tot den 12 December heeft moeten wachten, om die ontwerpen ter tafel te brengen. Ware de Eerste Kamer vroeger bijeengekomen, dan had zij de onderscheidene hoofdstukken evenzeer achtervolgens met naauwgezetheid kunnen behandelen. Er bestaat toch geen grond dat zij eerst dan met hare werkzaamheden aanvangt, wanneer *al* de ontwerpen der Begrooting bij de Tweede Kamer zijn aangenomen. Ook op dien wenk kan welligt in een volgend jaar worden gelet.

Zeker is het intusschen, dat aan de Eerste Kamer behoorlijke tijd moet worden gegeven, en zoo het op den duur mogt blijken, dat dit, ten gevolge van de beraadslagingen bij de Tweede Kamer, eene onmogelijkheid is, dan zal men naar een middel moeten uitzien om dit gebrek te herstellen, want beide de takken der Volksvertegenwoordiging hebben gelijke aanspraak en regt, om een vrij oordeel over alle ontwerpen, bijzonder over de Staatsbegrooting, uit te brengen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Terwijl de Londensche dagbladen van jl. Dingsdag, met name de *Times* en de *Globe*, met onbepaalde verzekeringen de hoop hunner lezers op uitbreiding en zedelijke versterking van het Westersche verbond voeden, leest men iets meer bepaalds in een schrijven uit Parijs van 25 December, medegedeeld door de *Indépendance Belge*. « De verbindtenis van Oostenrijk met Frankrijk en Engeland (zegt de doorgaans goed onderrigte briefschrijver), is thans zoo naauw en sterk als mogelijk is. Er is geen enkel punt meer, waarin Oostenrijk zich van de staatkunde der Westersche Mogendheden afscheidt of verwijdert; het is tot het besluit gekomen om zich met al hare stappen te vereenigen en om deel te nemen in alle maatregelen, die noodig mogten zijn om Rusland, in geval het zijn vredesvoorstel niet wil aannemen, daartoe te dwingen. Er is in Frankrijk of in Engeland geen enkel staatsman, die niet staat maakt op Oostenrijks getrouwheid aan de aangegane verbindtenissen; en dit stellige vertrouwen is gebouwd op feiten, door welke het Weener kabinet reeds een begin van uitvoering aan zijne beloften gegeven heeft. Oostenrijk handelt thans als de veldheer, die, op de vijandelijke kust landende, zijne schepen verbrandt; het maakt tusschen zich en Rusland eene onoverkomelijke klove, en vernietigt een bondgenootschap, hetwelk gedurende veertig jaren de grondslag der Oostenrijksche staatkunde geweest is.

« Ook elders winnen de Westersche Mogendheden aanhangers voor hare zaak; en indien de vrede in dezen winter niet tot stand komt, zullen zij met meer dan één nieuwen bondgenoot den oorlog voortzetten. »

De *Times* gelooft, dat de hertog van Cambridge, sir R. Airey en sir E. Lyons deel aan den militairen raad zullen nemen, die aldaar te Parijs gehouden wordt. De beraadslagingen zouden tot hoofddoel hebben de plannen voor den volgenden veldtogt te overwegen en de krachtige uitvoering daarvan voor te bereiden. De maarschalk Pélissier moet het sterkste op het houden van dezen raad aangedrongen hebben.

« Men herinnert zich, zoo gaat de *Times* voort, dat de Fransche generaal in September en October groot vertrouwen in een najaarsveldtogt stelde en zijne kolonnes ijverig voorwaarts deed rukken. De telegraaf, die, door tusschenkomst van lord Panmure, ons bijna dagelijks berigten overbragt, werd eensklaps stilzwijgende. De hoop der beide volken en hunner regeringen steeg ten top. De Franschen trokken de vallei van Baïdar door, bezetten de hoogten aan den noordkant, rigtten eene divisie naar de bronnen van de Belbeck en bedreigden de passen van Aitodar en Albat. Op dat oogenblik uitte men de meening, dat het Russisch plateau, dat zich zuidwaarts uitstrekte en alleen langs smalle engten neembaar was, niet aangevallen kon worden. Maar krijgskundigen beweerden het tegendeel en dat de geheele heuvelketen met geweld kon worden ingenomen of omsingeld. De uitkomst leert, dat de eerste meening gegrond was. De maarschalk Pélissier moet, zegt men, het gevoelen geuit hebben, dat met de tegenwoordige basis van operatiën geen veldtogt mogelijk is. Nog geene twee maanden geleden hielden de Russen de doortogten met eene magt bezet, die alle aanvallen het hoofd kon bieden. De wegen waren ongenaakbaar gemaakt, de heuvelen versterkt. Zij konden vóór de maand April onneembaar gemaakt worden, of men had, om die te bemagtigen, een bloedbad moeten aanrigten, waarvoor ieder legerhoofd terug moet deinzen. Het plan voor den veldtogt, waartoe men zich gaat bepalen, zal natuurlijk tot het uur der uitvoering geheim gehouden worden. Nogtans is het zeker, dat het voor de geallieerden een groot voordeel is twee ongenaakbare grondlijnen voor hunne vloten te hebben, welke onneembaar voor den vijand zijn. Eupatoria en Jeni-Kalé zijn nu in verschanste kampen herschapen, die Simferopol en de Russische achterhoede bedreigen. Het land is begaanbaar, maar het grootste bezwaar is het gebrek aan water; welligt zal dit de oorzaak zijn, dat alle operatiën tegen Eupatoria opgegeven worden. De vijand heeft, van zijnen kant, het voordeel van eene centrale stelling, uit welke hij de troepen rigten kan, die ter wederzijden der kust werken. Het lijdt geen twijfel of alles wat de krijgskunst, na achttien maanden van voorbereiding, bewerkstelligen kan, verwacht ons op onzen marsch tegen de Russische stellingen. Ofschoon de uitslag ontwijfelbaar zijn moge, is het de pligt onzer bevelhebbers dien zoo min kostbaar als mogelijk is te verwerven, en derhalve maken wij er staat op, dat de beraadslagingen van den militairen raad wijs en voorzigtig zullen wezen. »

P.S. Het Engelsch ministeriëel Avondblad zegt, dat dringende redenen belang kunnen doen stellen in het toestemmen van den vrede op de thans voorgeslagen voorwaarden, dat het echter geene onwaarschijnlijke veronderstelling is, dat de drie voorwaarden verworpen worden; dat, voor dat geval, te berekenen is, waarop de naaste aanvallen tegen Rusland moeten gemunt zijn, als vooreerst op de Oostzee, ten andere in Zuid-Bessarabie, en eindelijk in de Transcaucasische gewesten. Die gewesten zijn, behalve het kleine door Omar-Pacha bezette gedeelte, in de handen van de Russen. Het blad beschouwt ze als den sleutel van Britsch-Indie en vreest dat Engeland daarom te meer geroepen is om Rusland aldaar, des noodig, waarborgen af te dwingen. » Het ontkent echter de moeijelijkheden van zulk eene onderneming niet, daar de bevolking in die gewesten alles behalve Turksch-gezind is.

GROOT-BRITTANJE.

Graaf Valerian Krasinsky, een der voornaamste Poolsche uitgewekenen, stierf den 22 dezer te Edinburg. Bij het uitbreken van den opstand in Polen, ten jare 1830, werd hij door het toenmalig hoofd van het Nationaal Bewind, prins Adam Czartoryski, als lid der diplomatieke commissie naar Engeland gezonden, en bleef daar als zoodanig tot de voorzijne zaak noodlottige wending der dingen in 1831, door welke hij, met zoo vele anderen, een van alles verstoken balling uit zijn land werd, voor welks belangen hij nogtans bestendig werkzaam bleef. Verscheiden geschiedkundige wer-

len, tot Polen betrekkelijk, en eenige vertalingen van Poolsche letterkundige werken, zijn door hem in het licht gegeven. In den laatsten tijd zijns levens hield hij zich met de uitgave eener geschiedenis van Polen bezig, die niet voltooid is. Na twintig jaren te Londen gewoond te hebben had hij zich te Edinburg nedergezet.

— Nevens Macaulay blijft Dickens de schrijver, wiens werken op den duur het meest gezocht worden. Van de eerste aflevering des nieuwen romans dezes laatsten, Little Dorit getiteld, zijn reeds 35,000 exemplaren verkocht.

TURKIJE.

In een van onze vorige nommers is gemeld, dat de Hospodar van Moldavie in het laatst van November jl. een besluit genomen heeft, strekkende tot vrijstelling der aan particulieren toebehoorende lijfeigenen. Dit besluit, hetwelk nog de bekrachtiging van de wetgevende magt in het vorstendom behoeft, kent aan de eigenaren der te emancipeeren lijfeigenen regt op schadevergoeding toe, en is gegrond op den onmenschelijken aard der slavernij, gewraakt door geheel Europa, hetwelk thans (zoo wordt in het besluit des Hospodars gezegd), aan de Donau-vorstendommen eene zoo levendige belangstelling toedraagt.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* behelst verschillende besluiten, welke doen verwachten dat de Wetgevende Zitting weldra zal worden geopend. De heer Troplong is namelijk voor het jaar 1856 benoemd tot voorzitter van den Senaat, terwijl de heeren Mesnard, Drouyn de Lhuys, maarschalk Baraguay d'Hilliers en generaal Regnault de St. Jean d'Angely tot tweede voorzitters benoemd zijn, welke betrekking zij reeds ten vorigen jare bekleedden. Terwijl den heer de Morny reeds vroeger de betrekking van voorzitter van het wetgevend ligchaam is opgedragen, zijn thans de heeren Schneider en Reveil tot tweede voorzitters en de generaal Vast Vimeux en Hébert tot questoren dier vergadering aangesteld.

— De aankomst der ambassadeurs de Persigny en de Bourqueney te Parijs en het gerucht dat ook de generaal de la Marmora daar verwacht wordt, schijnen de meening te bevestigen, dat te Parijs groote militaire conferentiën gehouden zullen worden, aan welke ook de genoemde diplomaten deel moeten nemen. (Zie algemeen Overzigt.)

— Van de terugkeering der Keizerlijke garde sprekende, heeft het Regeringsblad eene dwaling begaan, wat het cijfer der dooden en gekwetsten betreft. Volgens de bij het Ministerie van oorlog ingekomen stukken, beloopt het aantal der gedoode en gewonde officieren 181 en dat der onderofficieren en soldaten 4950, alzoo te zamen 5131. Deze verbetering wordt noodig geacht, omdat daaruit blijkt, welk een ruim aandeel de garde aan de verschillende gebeurtenissen voor Sebastopol genomen heeft.

— In de zitting der Academie van wetenschappen van ll. Maandag heeft de heer Flourens, ten aanzien van de chloroforme, doen opmerken, dat de aanwending daarvan in de ambulances bij het leger van het grootste nut is geweest voor de heelmeesters, daar deze bij hunne handelingen niet gestoord werden door het uiten van kreten of het maken van ontijdige bewegingen. Gedurende den veldtogt in de Krim is de chloroforme meer dan 25,000 malen en steeds met het beste gevolg aangewend.

— Te Montmartre, hetwelk thans eene bevolking van tusschen de 20 en 25,000 zielen bezit, is eene geldleening van 400,000 francs voorgenomen, tot daarstelling van een cirkelvormigen boulevard op den top des heuvels, waarop de plaats ligt. Die boulevard zou gewis een tuim en allerschilderachtigst uitzigt opleveren.

— Abdul Medjid is de eerste der Sultans, die er in toestemt eene vreemde ridderorde te ontvangen en te dragen, en wel die als grootkruis der orde van het Eerelegioen. Men beweert, dat hem ook de groote decoratien der Oostenrijksche en Sardinische ridderorden zijn toegedacht, en welligt zou hij in het dragen van die der orde van den Kouseband insgelijks geen bezwaar vinden.

ZUID-AMERIKA.

Er zijn berigten van Rio Janeiro tot 20 November. De Braziliaansche regering heeft het door graaf d'Oliveira met Paraguay gesloten verdrag vernietigd en den president Lopez uitgenoodigd een gevolmagtigd minister naar Rio te zenden, hetwelk geschied is. De Regering van Buenos-Ayres heeft jegens den Braziliaanschen gezant verklaard, dat het binnenloopen van een Braziliaansch eskader in de Uraguay, ofschoon eenmaal geduld, eene schending van het Argentijnsch grondgebied was, welke het niet meer kon toestaan, en daarover zijn diplomatieke nota's gewisseld.

VEREENIGDE STATEN.

Uit Washington schrijft men, dat de gezant te Londen berigt had, dat Engeland, ofschoon in de meest welwillende bewoordingen, geweigerd heeft, eenige inlichting te geven omtrent de schending der neutraliteitsregten die beweerd wordt, dat de Engelsche agenten in de Ver. Staten zouden hebben begaan.

In Kansas heerschte de grootste ongeregeldheid. Daar de houders van slaven en de voorstanders der afschaffing elk zooveel mogelijk de meerderheid in dien staat zochten te verkrijgen, werkte elke partij er, op zooveel leden zij ner partij, als maar doenlijk was, zich in Kansas te doen vestigen. Hieruit waren ernstige ongeregeldheden ontstaan, die de regering niet scheen te willen bedwingen vooral om geene partij tegen zich in het harnas te jagen met het oog op de aanstaande verkiezing van een president.

Uit Kalifornie meldt men, dat men zeer vele diamanten begon te vinden.

Een Noord-Amerikaansch gelukzoeker, kolonel Walker, heeft zich onlangs aan het hoofd eener in de Vereenigde Staten gewapende bende vrijbuiters meester van het bewind in Nicaragua gemaakt. Andere Staten van Midden-Amerika, met name Salvador, Honduras en Costa-Rica, hebben geweigerd de alzoo in Nicaragua tot stand gebragte omwenteling te erkennen, en bepaaldelijk hebben zij bij het gouvernement der Vereenigde Staten daartegen een formeel protest ingeleverd. De President Pierce heeft zich echter door dat protest niet laten weêrhouden van een verdrag met eenen gelastigde van den heer Walker, als hoofd van den Staat Nicaragua, aan te gaan.

Velen verwachten, dat de zaken in Midden-Amerika denzelfden loop zullen hebben als in Texas, alwaar de loome en vadsige inboorlingen van den Spaanschen volkstam voor de stoutheid der Noord-Amerikaansche indringers hebben moeten wijken.

In een door Londensche dagbladen medegedeeld schrijven uit New-York leest men: „In verscheiden oorden der Vereenigde Staten worden aanstalten gemaakt voor de verplaatsing van een aanmerkelijk deel der bevolking naar Midden-Amerika. Vele lieden, die hier te lande in aanzienlijke betrekkingen waren, hebben zich derwaarts begeven of maken zich gereed om te vertrekken, voorzien met alle hulpmiddelen, die wetenschap en kapitaal opleveren: in één woord met alle wapenen der beschaving. Zij gelooven niet, dat zij in hun vreedzaam streven tegenwerking van Engelands zijde zullen ontmoeten; maar zij hebben zich op het ergste voorbereid; en in de stoomboot, die gisteren (11 December) uit New-York naar de landengte gestevend is, zijn een aantal passagiers vertrokken, met drukpersen, landbouwwerktuigen, boeken, instrumenten voor natuurkundige onderzoekingen, stoomzagerijen en dergelijke, en voorts met een ongemeen ruimen voorraad van geschut, buksen en revolvers.„

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

Zitting van Vrijdag, 28 December.

De heer d'Ablaing van Giessenburg stelt als motie van orde voor, het proces-verbaal, behoorende tot de ter inzage liggende stukken betrekkelijk de aanbesteding der duitenplaatjes, alleen voor de leden te doen drukken en ronddeelen. Dienovereenkomstig wordt besloten.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot wijziging van het Vde hoofdstuk der begrooting van de staatsuitgaven voor 1855. (Subsidien.) Na eenige beraadslagingen wordt dit ontwerp aangenomen met 15 tegen 11 stemmen.

Daarna zijn aan de orde de beraadslagingen over de begrootingswetten voor 1856.

Daarover hebben het woord gevoerd de heeren van der Lek de Clercq, van Rijckevorsel en van Andringa de Kempenaer.

Op voorstel van den heer Cremers wordt met 17 tegen 9 stemmen besloten tot het houden eener avond-zitting.

De vergadering wordt daarna gescheiden tot heden avond ten 8 ure.

Uit de Memorien van Antwoord der Regering op het verslag der onderscheidene Commissien van Rapporteurs, omtrent de begrooting van Staatsuitgaven en Middelen voor het dienstjaar 1856, ontleenen wij het volgende:

ALGEMEEN OVERZIGT EN HOOFDSTUKKEN I—IV.

Hoezeer de Regering zeer waardeert dat de toestand van 's Rijks financiën de bijzondere belangstelling der Kamers tot zich trekt, kan zij echter niet deelen in het gevoelen van die leden, welke de ramingen, zoowel van uitgaven als van middelen voor 1856, als te zeer opgedreven beschouwen.

Het is waar dat de uitgaven oogenschijnlijk niet volkomen door de middelen gedekt zijn, doch dat hieruit geene de minste reden van bezorgdheid kan ontleend worden, heeft de Regering reeds in het breede bij den anderen tak van wetgeving betoogd, door te wijzen *eensdeels* op de omstandigheid dat de raming nog *f* 400,000 is gebleven beneden de opbrengst der gelijksoortige middelen over 1854, en dat de opbrengst van de middelen, wanneer men de directe belastingen alsmede het tonnegeld der zeeschepen buiten berekening laat, over de eerste elf maanden van 1855 die van het vorige jaar nog met ruim *f* 600,000 is te boven gegaan; en *anderdeels* op de besparing van uitgaven, welke naar den hoogst mogelijken graad van waarschijnlijkheid zal verkregen worden door het niet uitgeven der schatkistbiljetten, waarvan de renten zijn uitgetrokken, gezwegen van hetgeen op andere posten van de begrooting steeds onuitgegeven overblijft; mitsgaders van de renten der nationale schuld, strekkende tot waarborg voor de uitgifte der muntbiljetten en welke niet tot schulddelging worden aangewend dan voor zooverre zoodanige bestemming geene bezwaren mogt opleveren.

Ook kan de Regering niet beseffen dat het niet volkomen sluiten van de begrooting meerdere reden tot bezorgdheid zou moeten geven, nu uit de geldmiddelen van 's Rijks overzeesche bezittingen een millioen gulden tot herstel der marine is uitgetrokken, waardoor het beschikbare saldo der koloniale administratie hier te lande nog op verre na niet geabsorbeerd zal zijn.

Wanneer men let op de hoeveelheid van de Oost-Indische voortbrengselen, welke in het volgende jaar ten verkoop kunnen worden aangeboden, en de tegenwoordige prijzen vergelijkt met de daarvan gemaakte raming, dan zal toch wel geene gegronde vrees nopens de beschikbaarheid tot het aangewezen einde van het millioen gulden kunnen bestaan. En wat nu het bezwaar betreft aangaande de opneming onder de middelen van een gedeelte van de opbrengst der domeinen, zoo mag daarbij niet uit het oog worden verloren, dat aan die opbrengst geene andere bestemming dan tot schulddelging zal gegeven worden, overeenstemmende met hetgeen in de laatste jaren in den regel heeft plaats gehad, en geenszins in strijd met de bepalingen der wet van den 29sten Augustus 1848 (*Staatsblad* no. 39).

Dat bij de Regering eene groote neiging tot vermeerdering der uitgaven zou bestaan, moet zij stellig ontkennen en zij kan de verzekering er bij voegen, dat veeleer eene neiging tot de meest mogelijke zuinigheid haar bezielt. Dat echter des ondanks de uitgaven niet tot zulk een laag cijfer beperkt zijn als sommigen dit zouden verlangen, is alleen het gevolg van vermeerderde behoeften voor de verschillende takken van 's Rijks dienst, gedeeltelijk ook van de hooge prijzen van levensbehoeften en materialen.

Een onderzoek van verschillende hoofdstukken der begrooting in de bijzonderheden zal, zoo de Regering vertrouwt, daarvan het bewijs leveren.

Zoo bij het uitvallen van een ambtenaar het door hem genoten tractement meermalen onder de overblijvende ambtenaren wordt verdeeld, dan geschiedt dit niet dan wanneer hunne bezoldiging onteerkend wordt geacht als belooning hunner werkzaamheden en ter voorziening in hunne behoeften, en de Regering meent juist een bewijs te kunnen leveren van hare neiging tot bezuiniging dat zij de verhooging van bezoldiging vaak uitstelt, tot dat die zonder nieuwe bezwaren voor de schatkist uit vrijgevallene gelden kan gevonden worden.

Men mag voorts niet onopgemerkt laten, dat bij die takken van bestuur, waaraan een talrijk personeel verbonden is, reeds sinds lang de behoefte zich heeft doen gevoelen tot verhooging der belooningen, welke nog zijn vastgesteld toen alle levensbehoeften tot lagere prijzen waren te bekomen, en dat men alsnu de gelegenheid te baat neemt om daar waar 's Rijks belang dit vordert en toelaat, bij vermindering van het getal, de inkomsten der overblijvenden te verbeteren, doch hoofdzakelijk die lotsverbeteringen te verleenen aan beambten van de laagste rangen.

Wat het wenschelijke betreft om de begrootingen zoodanig in te rigten, dat die de eigene krachten der natie niet te boven gaan, daaraan denkt de Regering volkomen, zonder dat zij echter uit de vergelijking tusschen de begrootingen van 1849 en de onderwerpelijke de gevolgtrekking kan beamen, welke daaruit is ontleend.

Zoo de steun, welken 's Rijks schatkist uit de geldmiddelen van de overzeesche bezittingen ontleent, niet geheel tegen wisselvalligheden gewaarborgd is, zoo meent men echter, met het oog op hetgeen de bezittingen gedurende eene reeks van jaren hebben afgeworpen, dat die wisselvalligheden wel wat overdreven worden voorgesteld, immers dat de sommen, welke bij de begrootingswetten tot ondersteuning van de schatkist voor het moederland beschikbaar zullen worden gesteld, nagenoeg met evenveel zekerheid zullen geïnd worden als de overige daarbij aangewezen middelen.

Ofschoon het der Regering heeft mogen gelukken, dit jaar eene drukkende belasting af te schaffen, zonder daarvoor eene andere in de plaats te stellen, zonder op den weg van schulddelging te blijven stilstaan, of zonder te moeten vreezen, dat bij het einde van het dienstjaar een tekort zou zijn ontstaan, zal zij echter den raad van voorzigtigheid, welke door eenige leden gegeven wordt, niet in den wind slaan, en verheugt de Regering zich in het Verslag te mogen zien, dat naar het oordeel van verscheidene andere leden de aangeboden begrootingswetten geene berisping verdienen, maar de raming der uitgaven, even als die van de middelen, zooals die door de Regering wordt voorgedragen, in geen opzigt overdreven is, maar met goede gronden wordt gestaafd.

Men vertrouwt, dat bij het nemen van inzage van het Koninklijk besluit van den 2den Julij 1849, no. 55, voorkomende in de *Staats-Courant* van 14 Julij 1849, no. 163, het in eene der afdeelingen geopperde bezwaar tegen de toekenning van wachtgeld zal vervallen.

De uitvoering van den kenbaar gemaakten wensch naar eene algemeene afkoopbaarstelling van het tiendregt, heeft zijne eigenaardige bezwaren. De tiend is een eigendom waarover, wanneer hij in handen van derden is, niet kan worden beschikt, zonder het eigendomsregt aan te randen. De Regering verliest deze zaak echter niet uit het oog en doet wat zij vermag om den afkoop der aan den Staat toebehoorende tienden gemakkelijk te maken en te bevorderen. Hare pogingen zijn niet vruchteloos, gelijk de opgaven bewijzen, welke jaarlijks, ter voldoening aan art. 4 der wet van den 29sten Augustus 1848 (*Staatsblad* no. 39), aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal door de Regering worden overgelegd.

Die opgaven bewijzen verder, dat in het algemeen de voor deze tienden gevolgde wijze van afkoopbaarheid niet te bezwarend is, en de Regering verheugt zich de verzekering te kunnen geven, dat reeds menig aanzoek is gedaan om in 1856 domaniale tienden af te koopen op de thans gevolgde wijze, welke zelfs toelaat, een enkel stuk grond in eenen tiendcirkel, van het tiendregt vrij te koopen.

Ten opzigte der verstrekking van 's Rijks stoomschip *Soemling*, door het Departement van Marine aan dat van Kolonien, herhaalt de Regering wat dienaangaande is geantwoord op het Voorloopig Verslag van het onderzoek van het wetsontwerp tot vaststelling der Staatsbegrooting voor 1856 in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De Regering vermeende aan de wenschen der Japansche regering, bij welke de zucht naar het bezit van stoomschepen zich sterk openbaarde, en met welke zij volgens aloude gewoonte, geschenken wisselde, spoedig en onbekrompen te moeten te gemoet komen, niet alleen in het belang van den handel van Nederland, maar ook in dat van zijne industrie, welke zij door dat verlangen der Japansche regering reeds aanvankelijk bevoordeeld zag, maar voor welke zij nog belangrijker voordeelen in de toekomst mogt hopen. De overtuiging dat het voor dit doel wenschelijk was, niet door anderen te worden voorgekomen, heeft haar tot het spoedig voldoen aan het verlangen doen overgaan. Eenmaal tot het geschenk besloten zijnde, is de afstand van het stoomschip door het Departement van Marine aan dat van Kolonien geschied, omdat de betrekkingen met Japan steeds door het Nederlandsch Indisch Bestuur onderhouden worden, en die afstand beschouwd als te zijn eene verstrekking van het eene departement van bestuur aan het andere voor rekening van den Staat.

De benaming is niet met dat stoomschip afgestaan, maar in dienst eener vreemde mogendheid overgegaan. Een klein

gedeelte derzelve zal tot aanvankelijk onderrigt in het aanwenden der stoomkracht aldaar aan boord verblijven, en zal, op hun daartoe te kennen gegeven verlangen, verlof bekomen om in dienst van het Nederlandsch Indisch Bestuur werkzaam te zijn, waartoe de commandant van de zeemagt in Oost-Indie is gemagtigd geworden.

Blijkens het verslag, heeft de zaak der aanbesteding van het versmelten en tot muntplaatjes verwerken van een aanzienlijk bedrag aan koperen specien voor de nieuwe koperen pasmunt, die in Nederlandsch Indie zal worden ingevoerd, aan eenige leden aanleiding gegeven tot de vraag of het wel zoo geheel in de bedoeling van art. 3, 2o., van de wet van 1 September 1854 (*Staatsblad* no. 126) ligt, dat voor den invoer van het koper, tot vervaardiging van muntplaatjes bestemd, vrijdom van inkomend regt kon worden verleend.

Op deze vraag meent de Regering het volgende te moeten antwoorden.

Toen eenige maanden geleden door den aannemer van de levering der muntplaatjes voor Oost-Indische munt het verzoek werd gedaan om den vrijdom van regten te mogen genieten voor in te voeren koperen platen, om die bewerkt wederom uit te voeren, op grond van art. 3, 2o., van de wet van 1 September 1854 (*Staatsblad* no. 126), heeft de Minister van Finantien zich, afgescheiden van de zaak der aanbesteding, dezelfde vraag voorgesteld, welke in dit verslag wordt gedaan. Hij heeft daarbij overwogen, dat de wet geene de minste beperking in het gunnen van den vrijdom bevat voor de eene of andere soort van goederen. Indien slechts de noodige maatregelen van voorzorg tegen misbruik en tot waarborg van de eenzelvigheid der goederen mogelijk zijn, kunnen alle goederen, welke worden ingevoerd om, na hier te lande eenige bewerking ondergaan te hebben, weder naar buiten 's lands worden uitgevoerd, vrijdom van regten genieten.

Evenmin als de Regering zou geaarzeld hebben de wettelijke gunst toe te staan aan hem, die bijvoorbeeld die gunst zou hebben ingeroepen voor den invoer van manufacturen van katoen of wol, ten einde deze, na ze hier te lande te hebben geverwd of gedrukt, weder uit te voeren, evenmin meende de Regering het verzoek van den aannemer, behoudens de noodige voorzorgen, te mogen weigeren voor den invoer van koperen platen, die later bewerkt zouden worden uitgevoerd.

In het gevoelen van eenige leden, dat de vrijdom vóór de aanbesteding bekend gemaakt had moeten zijn, kan de Regering niet deelen. De vrijdom, zooals die nu verleend is, steunt op de wet en de wet moet geacht worden bekend te zijn. Ieder is bevoegd hare bepaling in te roepen en de Regering ziet niet in hoe de gelijkheid van regten der mededingers bij de aanbesteding zou hebben ontbroken. Eene persoonlijke begunstiging, in strijd met hetgeen vroeger door de Regering bij het tot stand komen van het artikel der wet van 1 Sept. 1854 is gezegd, heeft hier geenszins plaats gehad, want aan elk zou dezelfde gunst onder dezelfde voorwaarden zijn verleend.

Juist met het doel om den eenen niet boven den anderen te begunstigen, maar de vervaardiging van de Indische koperen munt op de beste en voor 's lands belang meest voordeelige wijze te bewerkstelligen, is het smelten en tot muntplaatjes verwerken van Indische koperen duiten aan de openbare mededinging overgelaten, en zijn bij het bestek en de voorwaarden van aanbesteding eenige voorschriften opgenomen, volgens het oordeel van deskundigen allezins geschikt om eene zuivere en duurzame munt te doen vervaardigen, en geheel overeenkomende met de wijze van bewerking, die men in Engeland en Frankrijk volgt, om goede muntplaatjes te verkrijgen.

Hoewel aan iederen aannemer, onder dezelfde omstandigheden als de heeren P. van Vlissingen & C°. verkeerende, vrijdom van regten voor den invoer van koperen reepen zoude zijn verleend geworden, zoo als hier boven reeds werd te kennen gegeven, heeft men van zoodanigen vrijdom in het bestek en de voorwaarden geene melding gemaakt, omdat, voor zoover de hier bedoelde inschrijving aan Nederlanders zoude worden toegewezen, dezen niet alleen geacht konden worden met 's lands wetten, waarop de vrijdom gegrond is, bekend te zijn, maar ook destijds bezwaarlijk kon werden ondersteld, dat de hier te lande gevestigde koperpletterijen tot de uitvoering van het werk, waarnaar zij in de gelegenheid gesteld werden om mede te dingen, zoodanig buiten staat zouden wezen, dat zij reeds terstond vrijdom zouden behoeven of wenschen voor geplet koper, terwijl, zoo als men weet, het ruwe koper of het koper in koeken, dat de bestaande pletterijen in den regel behoeven, vrij van regten is bij den invoer en dus daarvan geen sprake kon zijn. Voor het geval dat aan vreemdelingen, die buiten 's lands hunne werkplaatsen hadden, de levering van muntplaatjes ware opgedragen, zoude een afzonderlijke wet zijn noodig geweest, om hen van de bestaande verbodsbepalingen tot invoer daarvan te ontheffen.

Wat betreft het verlangen van eenige leden, voor wie de bedoelde zaak der aanbesteding van koperen muntplaatjes voor Nederlandsch Indie nog niet genoegzaam was toegelicht, om kennis te verkrijgen van het koninklijk besluit, waarbij de vrijdom van het regt van invoer is verleend, en van het proces-verbaal der conferentie, op den 8sten October in het kabinet van den Minister van Finantien gehouden, zoo maakt de Regering thans geene zwarigheid afschriften der beide bedoelde stukken (zijnde het eerste geen Koninklijk besluit, maar een kabinetschrijven) aan de Vergadering mede te deelen, op gelijke wijze als zulks bij den anderen tak der Volksvertegenwoordiging heeft plaats gehad, namelijk door die stukken te deponeren ter tafel van den Voorzitter, ten einde de leden in de gelegenheid te stellen er kennis van te nemen.

Met genoegen heeft de Regering ontwaard dat de overigens zeer verklaarbare klagt over de geringe tijdruimte welke, aan de Eerste Kamer tot de overweging der begrootingswetten wordt overgelaten, aan sommige leden aanleiding heeft gegeven om te doen opmerken, hoe de Regering van hare zijde al het mogelijke heeft aangewend om aan de Vertegenwoordiging in tijds al de vereischte stukken en bescheiden mede te deelen. Inderdaad heeft die mededeeling zóó tijdig plaats gehad, dat het begrootingswerk, tijdens de overbrenging bij de Tweede Kamer in hare zitting van 21 September jl., nagenoeg geheel *reeds in druk* kon worden rondgedeeld, en de beantwoording der voorloopige verslagen heeft bij al de departementen van algemeen bestuur zonder eenig verwijl plaats gehad. Hierdoor, en door zich zonder voorbehoud ter beschikking te stellen voor de mondelinge beraadslaging, verleenen 's Konings Ministers al die medewerking, welke hunnerzijds tot bespoediging van de beslissingen van den anderen tak der Vertegenwoordiging omtrent de begrootingswetten kon worden aangewend, terwijl zij tevens door onverwijlde beantwoording der verslagen van de Commissien van Rapporteurs bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal naar vermogen medewerken, om de leden dier Staatsinstelling in de gelegenheid te stellen van den beschikbaren tijd nog zooveel gebruik te maken als de omstandigheden dit slechts eenigzins gedoogen.

De mededeeling der antwoorden nopens de verschillende Hoofdstukken, achten we overbodig, daar die uit de te houden discussien wel zullen blijken.

Ten aanzien van de algemeene beschouwingen over het ontwerp van wet op de middelen, zegt de Regering, dat zij vermeent geene berisping te verdienen wegens de toetreding van den wensch, welke in de Tweede Kamer werd aan den dag gelegd, om over het jaar 1856 de aanvankelijk voorgedragen opcenten tot gedeeltelijke vergoeding van de afgeschafte belasting op het gemaal niet te innen, daar zij eerst tot die toetreding is overgegaan, nadat zij zich overtuigd had, dat ook zonder die opcenten de voorhanden zijnde middelen toereikende waren om 's Rijks uitgaven te bestrijden.

Zij kan niet beseffen dat de leden, die hunne stem tot afschaffing van den accijns op het gemaal hebben uitgebragt, in het vooruitzigt dat de voorgedragen opcenten zouden ingevoerd worden, daarmede een ander doel beoogden dan het verkrijgen van eenen waarborg, dat in de behoeften van 's Rijks schatkist door de aan te wijzen middelen behoorlijk zou zijn te voorzien, en de Regering vertrouwt dat, nu gebleken is dat dit zonder deze opcenten werkelijk kan geschieden, hunne bezwaren dienaangaande zullen zijn opgelost.

Zich overigens gedragende aan de beschouwingen, welke in antwoord op het algemeen overzigt van de geheele begrooting zijn medegedeeld, acht zij het alleen noodig hier nog bij te voegen, dat, zoo de voorkeur, welke sommige leden wenschen te geven aan de aanwijzing van de reeds verkregene baten uit de overzeesche bezittingen boven die welke nog verkregen moeten worden, gegrond mogt zijn op de vrees dat die baten niet ruim genoeg beschikbaar zullen zijn, deze vrees, naar het inzien van de Regering, als ongegrond is te beschouwen wat de thans in overweging zijnde begrooting betreft, terwijl voor de toekomst dit punt een onderwerp van een nader onderzoek der Regering zal uitmaken.

Het was der Regering verder aangenaam te vernemen, dat andere leden in de geopperde bezwaren tegen de wet op de middelen niet deelen, en zij kan de verzekering hier bijvoegen, dat steeds tot aanwijzing van gelden tot schulddelging met dien spoed zal worden overgegaan als vereenigbaar is met de zekerheid, dat die gelden tot geen ander einde kunnen benoodigd zijn.

's Gravenhage, 28 December.

Z. M. heeft goedgevonden: 1o. op deszelfs verzoek, ontslag te verleenen aan J. R. Groshans, als 2de luitenant bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam, onder gehoudenheid tot het volbrengen der op hem nog rustende schutterlijke verpligtingen als gewoon lid der schutterij bij de reserve; 2o. tot luitenant bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam te benoemen M. Vlierboom, thans schutter.

Z. M. heeft goedgevonden de benoeming van den Burgemeester der gemeente Vlist en Bonrepas M. Bisdom tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Z. M. heeft goedgevonden den paardenarts der 3de klasse J. W. Warnsink, van het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, overeenkomstig het daaromtrent door hem te kennen gegeven verlangen, een eervol ontslag uit de militaire dienst te verleenen.

Z. M. heeft beslist dat, met de maand Mei aanstaande, bij het wapen der infanterie het 1ste en 3de regement van het wapen onderling van standplaats zullen verwisselen; zullende het 1ste regement infanterie op de volgende wijze in Zeeland gestationeerd worden: staf te Vlissingen; 1ste bataillon Vlissingen en 2de compagnie te Breskens; 2de bataillon Vlissingen, detachement te Rammekens; 3de bataillon Middelburg, eene compagnie te Veere; 4de bataillon Neuzen, eene compagnie te Sluis en detachementen te Philippine en Ellewoutsdijk; terwijl met hetzelfde tijdstip van het 2de regement dragonders de staf, het 1ste escadron en het depôt, thans te Tilburg, alsmede het 3de escadron, thans te Maastricht, te Arnhem zullen worden gevestigd.

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraken der Hervormde gemeenten, van Monnikkendam, onder de classis van Edam, op E. de Visser, predikant te Bunschoten; van Beers en Jellum, onder de classis van Leeuwarden, op J. Jansonius Kijlstra, predikant te Rottum.

Z. M. heeft benoemd: tot notaris binnen het arrondissement Middelburg, ter standplaats Veere, D. Verhulst, candidaat-notaris te Middelburg; tot griffier bij het kantongeregt te 's Gravendeel mr. H. W. Fangman, advocaat te Leyden; tot notaris binnen het arrondissement 's Hertogenbosch, ter standplaats Helvoirt, C. A. P. Verbunt, candidaat-notaris te Heusseling.

Z. M. heeft benoemd tot notaris binnen het arrondissement Eindhoven, ter standplaats Oirschot, B. P. de Jong, candidaat-notaris aldaar.

Bij Koninklijk besluit van 27 December 1855, no. 68, is de heer H. C. van Setten, essaijeur bij het hoofdbestuur van het muntwezen en leeraar in de essaaikunde, op nieuw aangewezen om gedurende het jaar 1856, in geval van afwezigheid van een der leden van het Muntcollegie en bij de behandeling der onderwerpen vermeld in artt. 3, 7 en 10 der wet van 1 Junij 1850 (*Staatsblad* no. 25), de plaats van den afwezige te vervullen.

Z. M. heeft goedgevonden: 1o. te benoemen, bij den generalen staf; tot luitenant-kolonel, den majoor H. V. E. Klapp, van den generalen staf, mitsgaders Hoogstdeszelfs adjudant in buitengewone dienst den majoor Jhr. E. A. O. de Casembroot, mede van dien staf, gouverneur van Z. K. H. den Prins van Oranje, met bepaling echter dat laatstgenoemde voorloopig het tractement zal blijven genieten, verbonden aan den rang van majoor; tot majoor den kapitein der 1ste kl. Jhr. G. C. R. R. van Brienen van Rameras, mede van dien staf; tot kapt. van de 3de kl., den 1sten luit. H. J. W. Westenberg, insgelijks van den generalen staf; en 2o. over te plaatsen bij den generalen staf, den 1sten luit. J. M. A. Hubar, van het 1ste regement infanterie.

Z. M. de Koning, zal den 3 Januarij a. s. een groot bal geven, tot welks bijwoning 800 personen zullen worden uitgenoodigd.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd, aan de bestuurderen der Goudsche vereeniging tot hulpbetoon van eerlijke en vlijtige armoede, een fraai geschenk te doen toekomen, om als prijs te dienen bij de verloting, in het begin van het aanstaande jaar te houden.

Het heeft H. K. H. Mevrouw de Prinses Frederik behaagd, aan de loterij, ten behoeve der vereeniging van den H. Vincentius à Paulo alhier, ten geschenke te geven een prachtig geborduurd canapé-kussen en dito tabouret.

De vorige week heeft de Luxemburgsche Kamer der Vertegenwoordigers een diner aan haren voorzitter gegeven, hetwelk met de tegenwoordigheid van Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden werd vereerd. Z. K. H. heeft een toast uitgebragt op Z. M. den Koning-Groothertog; de voorzitter der Kamer eene op HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik.

Het diner, dat gisteren door Z. Exc. den Minister van Financien, den heer Vrolik, aan het corps diplomatique werd gegeven, was zeer luisterrijk. Het werd door al de leden van dat corps bijgewoond, met uitzondering van den Russischen gezant, Z. Exc. den heer Lomonosoff, die daarin door ongesteldheid werd verhinderd. Z. D. H. de Hertog van Saxen-Weimar, de heer Burgemeester en vele aanzienlijken bevonden zich onder de genoodigden.

Z. Exc. de baron d'André, buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederl. hof, zal Maandag aan het corps diplomatique een groot diner geven.

Door den Britschen gezant alhier is mededeeling gedaan van het navolgend besluit, genomen door het comité van de effectenbeurs te Londen, dd. 19 dezer:

«Daar het ter kennis van het comité gekomen is, dat onzijdige mogendheden inschrijvingen hebben veroorloofd, binnen de grenzen harer Staten, voor leeningen ten behoeve van Rusland, heeft het comité eenstemmig besloten:

«dat het noch nu, noch na de herstelling des vredes, handelingen zal erkennen in, noch de notering veroorloven van eenige leening door eene mogendheid uitgeschreven, terwijl die in oorlog was met Groot-Brittanje.»

Naar men verneemt, heeft de heer van Hoëvell, onder dagteekening van 25 dezer, bereids zijne Memorie van Beantwoording ingezonden op het voorloopig verslag der Commissie van Rapporteurs betrekkelijk zijn voorstel tot enquête in de zaak der aanbesteding van de koperen plaatjes voor de Indische munt.

Morgen ten 11½ ure zal bij de Arrond.-Regtbank alhier, de plegtige installatie plaats hebben van den nieuw benoemden griffier bij die Regtbank, den heer Mr. H. J. Sorry. De orde der advokaten en heeren procureurs zijn uitgenoodigd die installatie bij te wonen.

Naar men verneemt zal met Januarij de verhoogde soldij die thans aan de militairen wordt verstrekt, niet meer worden uitgereikt. In plaats daarvan, zal aan elk hunner een ration brood meer worden gegeven.

In de zitting van den gemeenteraad van heden is beraadslaagd over een voorstel van Burg. en Weth. nopens eene door Gedep. Staten gevraagde opheldering betrekkelijk de begrooting voor 1856, waartoe een raadsbesluit gevorderd wordt en waarvan de goedkeuring dier begrooting vóór 1 Januarij afhankelijk is. Burg. en Weth. stelden voor, aan het verlangen van Gedep. Staten te voldoen, waartoe de raad besloten heeft.

Gisteren avond heeft de openbare vergadering van de 's Gravenhaagsche afdeeling der vereeniging: *het Metalen Kruis*, in de societeit *de Vereeniging* plaats gehad. Zij werd door vele leden bijgewoond, waarvan sommigen voordragten hebben gehouden. Deze bijeenkomst werd opgeluisterd door het muzijkkorps van het regement grenadiers en jagers, dat bij afwisseling muzijkstukken uitvoerde.

Volgens mededeeling van Schokland, moet de toestand der bewoners van dat eiland allertreurigst zijn; de meesten hunner moeten aan de bitterste armoede zijn overgegeven; sommigen kwamen zelfs nog barrevoets in de snerpende koude bij de vele aldaar door de vorst gelandde schepen, om van de schippers eene droogе korst brood te smeeken. Zoo men weet, moeten deze lieden door het nederig en dikwijls zeer gevaarvol beroep van visschers hun bestaan zoeken; doch daarmede hebben zij in dit gansche najaar weinig of niet kunnen verdienen, wegens de buitengewoon veel in zee zich ophoudende zeehonden, die den visch ge

heel of gedeeltelijk verslinden en doen verdwijnen. Niet alleen in de verre omstreken van Schokland, maar ook op andere plaatsen wordt dit vreemde verschijnsel waargenomen, waar het overgroot aantal zeehonden veel vernieling onder den visch tot groot nadeel der visschers aanrigt; althans o. a. van de visschers van Vollenhoven, die gewoonlijk dagelijks veel van hun gevangen visch ter markt brengen, wordt insgelijks dergelijke klagte vernomen.

In den tuin van het klooster van Sante Sabine, te Rome, heeft men eene belangrijke ontdekking gedaan, namenlijk te midden van de ruïnen van een prachtig huis, heeft men een gedeelte van de muren van Servius ontdekt, die tot fondament van dat paleis hebben gestrekt, 't welk ten tijde der Cesars gebouwd is.

De Redacteur van de *Asser Courant* berigt, tweemalen bij den regter-commissaris te zijn geweest, om zich te verantwoorden over de beschuldiging van laster, den heer Zijlker aangedaan. Hij heeft zich echter beroepen op een door hem later in zijn blad opgenomen berigt, waarin hij herriep, 't geen vroeger door hem van den heer Zijlker was gemeld, en daardoor aangetoond, dat er geene bedoeling bestond om genoemden heer te beleedigen. De heer Zijlker had echter verzuimd van die plaats gehad hebbende herroeping kennis te geven.

De Afdeeling voor Wis- en Natuurkundige wetenschappen zal eene gewone Vergadering houden op Zaturdag den 29sten December e. k., des voormiddags ten elf en een half ure, in het gebouw vroeger genaamd *Wapen van Amsterdam*, op den hoek van den Kloveniersburgwal en het Rusland. De spreekbeurten zullen worden vervuld door de heeren J. van Geuns, A. J. Halbertsma en W. H. de Vriese.

Rotterdam, 27 Dec. Bij aanhoudend dooiweder is dezen nacht het ijs in de rivier de Maas voor de stad los geraakt en van de hoogte van de Draaisteeg benedenwaarts afgedreven; oostwaarts langs de stad zat het ijs dezen avond nog vast.

Volgens berigt stond de Rijn te Keulen heden morgen ten 8 ure op 8 voet 5 dm. met zeer veel drijfijs. Te Arnhem was heden morgen ten 3 ure de waterstand 4.71 el onder noodpeil met 67 duim was. Sedert den nacht was aldaar, zoowel als in den IJsselmond en het Pannerdensche kanaal ijsbeweging, en ging tot dusver alles voorspoedig. Te Culenborg was ten 8 ure de stand van het water 4.84 el O. N. P. met 24 duim val in het laatste etmaal; het ijs vast. Te Lent was de waterstand heden morgen ten 8 ure 6.09 el O. N. P. was 71 duim was; de rivier overdekt met drijfijs. Te Gorinchem stond het water heden morgen ten 8 ure 3,23 el O. N. P. met 36 duim was in het laatste etmaal. Het ijs, hetwelk gisteren namiddag drijvende was geweest, had zich weder vastgezet. Te Hardinxveld was het dezen nacht ter halver breedte drijvende naar de West kil. Te 's Hertogenbosch was de rivierstand dezen morgen ten 8 ure 3,97 el boven A. P. met 20 dm. was. Op den IJssel was de stand als volgt: Te Zutphen heden ten 8 ure 4,31 el boven A. P. met 14 dm. val; het ijs vast; de passage geschiedde over de schipbrug. Te Deventer ten 8 ure 2,86 el boven A. P. of 4,05 el O. N. P. met 19 duim val gedurende het laatste etmaal; het ijs vast. Aan het Katerveer ten 8 ure 0,73 el; het ijs vast. Te Kampen ten 6 ure 0,29 el; het ijs in de rivier en hare monden nog vast. — De hoogte der Maas te Grave was gisteren 8 el 85 duim; 2 el 20 duim gewassen. Een berigt uit Arnhem van heden namiddag meldt, dat de ijsgang niet doorgegaan is, maar het ijs zich spoedig weder vastgezet heeft bij eenen waterstand van 4,28 el onder noodpeil.

Uit Dordrecht wordt dd. 26 dezer gemeld: Het ijs voor deze stad neemt langzamerhand af; de overtogt geschiedt aan de veren met schietschouwen; op sommige plaatsen valt men er reeds door; achter het eiland was heden nacht weinig ijs.

Het verdient vermelding, hoe de koude te Groningen in de laatst verloopen week zoo buitengewoon streng is geweest, dat de thermometer in den tuin van het Academie-gebouw aldaar Zaturdag nacht 1 graad onder het nulpunt van Fahrenheit heeft aangetoond, dus 33 graden vorst.

* **Arnhem**, 27 December. Heden middag ten half 1 ure, kondigde het gewone sein van drie kanonschoten het losgaan van den Rijn, vóór deze stad, aan. Het zachte dooiweder houdt gelukkig aan, zoodat de algemeene wensch op dien voortgang blijft hopen, en dat wij bevrijd mogen blijven voor harde windvlagen. De noodlottige overstroomingen, met dooi weder, dezes jaars in de maand Maart, liggen ons en duizenden nog zoo versch in het geheugen! — De kindersterfte blijft nog aanhouden, schoon gelukkig niet zoo veelvuldig meer als in de droevige maand November en tot vóór acht dagen. Schier geene familie onder alle standen, of zij heeft dierbare panden te betreuren. *Een* huisgezin heeft zeven kinderen, vijf van zich zelve en twee kostkinderen, ten grave zien dragen.

Gorinchem, 25 Dec. Heden middag tusschen vier en half vijf ure is de rivier voor de Merwede voor deze stad losgeraakt en is thans aan het kruijen; juist waren de schietschouwen met passagiers en pakgoederen van de diligence op het water, toen het ijs zich in beweging zette, doch gelukkig waren zij reeds hier aan wal, toen de rivier begon te kruijen.

Verpachting van Tollen.

Op 's Rijks groote wegen.

27 Dec. 1855

1. Gabel No. 1, Onder de gemeente Wassenaar *f* 4050. F. W. Behr.
2. » No. 2, Nabij het Haagsche Schouw, onder Wassenaar, *f* 2800. A. Mens.
3. » No. 3, In het dorp Oegstgeest, *f* 1885. De wed. Hartman.
4. Gabel No. 4, Nabij het dorp Sassenheim, *f* 2130. F. W. Behr.
5. » No. 5, Nabij het dorp Lisse, *f* 1550 J. van der Hoek.
6. » No. 6, Nabij het dorp Hillegom, *f* 2030. J. v. d. Andel.
7. » No. 8, Aan de Vink, onder Soeterwoude, *f* 2700. A. Mens.
8. » No. 1, Nabij de stad Delft, bij den Hoorn, *f* 2300. F. Plomp.
9. » No. 2, Onder de gemeente Schipluiden, *f* 880. J. van der Graaf.
10. » No. 3, In het dorp Maasland, *f* 700. F. Plomp.
11. » No. 4, Op het eiland Rozenburg, *f* 250. A. v. Marion.
12. » No. 1, Nabij de stad Brielle, gemeente Oostvoorne *f* 250. F. Soetemeijer.
13. » No. 2, Aan de zoogenaamde Klomp, gem.eente Nieuwenhoorn, *f* 310. P. Dijkgraaf.
14. » No. 3, in het dorp Nieuwenhoven. *f* 530. H. Poldervaart.
15. » No. 4, Nabij de vesting Hellevoetsluis, gem. Nieuw Hellevoet. *f* 520. R. Paus.
16. » No. 1, Aan de Leijderdorpsche Brugstraat gemeente Soeterwoude *f* 2750. A de Kert.
17. » No. 2, Aan den Hazerwoudschen gemeenen weg, gemeente Hazerswoude *f* 2160 P. Outshoorn.
18. » No. 3, In de gemeente Alphen, *f* 1560 J. de Jong.
19. » No. 4, In de gemeente Zwammerdam, *f* 1310. I. Spey.
20. » No. 5, Nabij Bodegraven *f* 620. G. van Eijk.
21. » No. 1, Aan de Nieuwe brug, gemeente Bodegraven *f* 1210. I. Brunt.
22. » No. 2, Aan de Blokhuisburg, nabij Woerden, *f* 1520. I. Brunt.
23. » No. 3, Aan de Tekkopperbrug, nabij Woerden, *f* 900. I. van der Gaag.
24. » No. 1, Onder de gemeente Katendrecht *f* 1315. C. Velthoen.
25. » No. 2, Onder de gemeente Barendrecht; *f* 820. I. G. Terwolde.
26. » No. 3, Aan de Rijsoortsche Steeg, *f* 440. M. van der Leede.
27. » No. 5, Onder de gemeente Dubbeldam *f* 385. N. Vermeer.
28. » No. 6, Aan den Wieldrechtschen dijk, onder Wieldrecht, *f* 440. C. Brand.
29. » Nabij het Kralingsche veer, gemeente Kralingen, *f* 1120. C. Rijkelijkhuizen.
30. » No. 1, Onder de gemeente Charlois, *f* 1480. M. Visser.
31. » No. 2, Onder de gemeente Rhoon, *f* 385. G. de Koning.
32. » No. 3, Op den Driesprong, nabij Oud-Beijerland, *f* 1530. A. van 't Geloof.
33. » No. 4, Nabij Numansdorp, *f* 880. J. de Fonkert.
34. » No. 5, Onder de gemeente Heinenoord, *f* 320. W. Monster.
35. » No. 6, Onder de gemeente Puttershoek, *f* 720. J. v. d. Gaag.
36. » No. 7, De Nijl, *f* 240. W. Monster.
37. » No. 8, Maasdam *f* 550. W. van Stigt.
38. » No. 9, Strijen. *f* 620. P. Visser.

27 December 1855.

Gunning van het perceel op den 24 dezer geveild.

Notaris F. M. SCHMOLCK.

Een Huis, Erve en Tuin aan de Zuidzijde van de Sint Anthonie Burgwal wijk F. no. 71. Opgehouden voor *f* 11,500.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fr. Schouwb., Zaturdag, 29 December 6½ ure. CHARLES VI, grand opéra en 3 actes.

Advertentiën.

Bij de Boekhandelaren GEBROEDERS BELINFANTE, te *'s Gravenhage*, ziet het licht:

I. ALPHABETISCHE NAAMLIJST van al de Gemeenten enz., in het Koningrijk der Nederlanden, met aanwijzing der Arrondissementen en Kantons, waartoe ieder derzelve behoort; door J. E. ERDMAN, Commies bij het Departement van Justitie. . . . . Prijs *f* 1.50.

II. PH. J. BACHIENE, over eene Nederlandsche Hypotheekbank. . . . . Prijs *f* 1.20.

III. ONTWERP VAN WET op de Zamenstelling der Regterlijke Magt en het Beleid der Justitie, en ONTWERP, houdende Vereenvoudiging in het Beleid der Justitie en in het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, met de Memorien van Toelichting op de beide ontwerpen. Prijs *f* 0.50.

IV. DE HOOGE RAAD DER NEDERLANDEN in het Nieuwe Ontwerp van Wet op de Regterlijke Organisatie; door een Advokaat bij dat Collegie. . . . . Prijs *f* 0,25.

V. D. BOMHOFF Hz., Nieuw Groot Woordenboek der Nederlandsche Taal, waarin alle gebruikelijke Woorden opgenomen, hunne verschillende beteekenissen verklaard, en, waar zulks noodig is, met voorbeelden gestaafd zijn; volgens de laatste en beste bronnen bewerkt; 18de Afl. Prijs *f* 0.60.

☞ Oorspronkelijk was dit Werk geraamd op 80 vel, zoodat het op *f* 16 compleet zou komen. De 18de Afl. gaat intusschen bereids tot Stel, zoodat de raming nu reeds gezegd kan worden te hoog genomen te zijn, en het Werk compleet op minder zal komen.

VI. DRIEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT: tot Nut en Oefening. Van dit Tijdschrift zal met 1 Januarij aanstaande het *eerste* nummer van den Derden Jaargang worden uitgegeven. Het behelst hoofdzakelijk oorspronkelijke opstellen, verhalen en dichterlijke bijdragen, en levert eene keur van nuttige en onderhoudende lectuur vooral voor jonge lieden.

☞ Van de beide vorige jaargangen zijn nog eenige exemplaren voorhanden . . . . Prijs *f* 1.25.

VII. NIEUW NEDERLANDSCH TAALMAGAZIJN, Tijdschrift voor de werkdadige beoefening, vergelijking en veredeling onzer Moedertaal, door L. A. TE WINKEL; derde jaargang, no. 3. Prijs per jaargang van *vier* nummers . *f* 2.50.

☞ Dit nummer bevat onder anderen het volgende:

L. A. TE WINKEL, Over den oorsprong en de beteekenis van het woord Vierschaar.
——————— Over het wezen der voornaamwoorden.
——————— Over het woord Bruiloft.
P. H. BUSER, Nog iets over een ondersteld Germanismus.
SCHOLTEN, Liero-Koenperdroad.

VIII. TIJDSCHRIFT voor WETENSCHAPPELIJKE PHARMACIE, benevens MEDEDEELINGEN over Chemie, Pharmacie en Pharmacognosie, van het Planten-, Dieren- en Delfstoffelijk Rijk, geredigeerd door P. J. HAAXMAN; Tweede serie, 2de jaargang, no. 12. Prijs per jaargang *f* 4,50.

☞ Dit Tijdschrift heeft in den nu afgeloopen jaargang niet minder dan in de vroegere aan zijne roeping voldaan. De afgeloopen jaargang heeft zich, meer dan vroegere, door de opname van vele oorspronkelijke Artikelen doen kenmerken, en zij bij voortduring het Pharmaceutisch Publiek aanbevolen.

NB. De Uitgevers zijn door aankoop Eigenaars geworden van de eerste serie (1—5 jaargangen). Vroegere prijs *f* 22.50. Zij bieden dit Stel aan voor *f* 6. afzonderlijke jaargangen à *f* 1,50.

P. J. HAAXMAN, Handwoordenboekje voor vervalschingen, vroeger *f* 1,50 thans *f* 1. (34.)

Prijs-Courant der Effecten.

PER TELEGRAAF.

AMSTERDAM, 28 December 1855.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	62 13/16	7/8	7/8
Dito dito 1844.	3	74 1/8	3/16	3/16
Dito dito 1844.	4	92 11/16	13/16	3/4
O. I. L. 1844 . . .	4	92 1/2	—	—
Amort. Synd.	3 1/2	—	—	—
Hand.-maats.	4 1/2	—	—	—
BELGIE. certific. bij *Rotschild*. . .	2 1/2	50	—	—
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816 . .	5	100 1/8	1/4	—
Dito 1828—1829 . .	5	99 3/4	—	—
Insch. in Assign. . .	6	—	—	—
Cert. van dito. . . .	6	55 7/8	—	—
Neg. 1831—1833. .	5	80	—	—
Hope en C°. 1840.	4	74 3/4	—	—
Stieglitz.	4	—	—	—
dito 1854.	5	79 1/4	—	—
Nieuwe Engels. . . .	4 1/2	86	—	—
POLEN. Certific. . .	4	—	—	—
Aand. Lot. fl. 500.		—	—	—
SPANJE. Nieuwe . .	1 1/4	21 1/16	1/8	1/8
Buitenl.	3	39 1/4	—	—
Binnenl. 6/m. . . .	3	34 3/16	1/4	3/16
Cert. Coup.		4 3/4	—	—
Amortisable		7 3/16	1/4	1/4
PORTUG. Lond. . . .	3	42 1/2	13/16	3/4
OOSTENR. Metal. . . 1816—1852. . . .	5	64 5/16	—	—
Dito 1849—1854. .	5	74	1/16	—
Dito Zilv. Nation. .	5	67 5/16	7/16	7/16
Dito 1847—1852. .	2 1/2	32 15/16	33	—
PRUISS. Lot. 1854. .	3 1/2	195	—	—
BRAZ. Lond. 1824. .	5	97 1/8	1/4	—
PERU »	4 1/2	—	—	—
MEXICO »	3	18 3/16	5/16	1/4
GREN. »	2 3/4	19	1/8	—
Uitgestelde.		6 11/16	3/4	—
ECUAD. Lond. . . .		3 3/8	—	—
VENEZ. »	4	25 1/2	—	—
Uitgestelde.	1 1/2	11 1/8	—	—

Vaste markt, handel onbeduidend.

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid. . . .	3	pCt.	88 3/8 à —
Spanje.	1 1/4	»	21 1/2 à —
Mexico	3	»	19 3/4 à —

PARIJS, heden.

Fransche certific.	4 1/2	pCt. fr.	[illegible]
» »	3	»	64.60
Spanje	3	»	35
»	1 1/4	»	21 3/8

WEENEN, 27 Dec.

Metalliek	5	pCt.	74
Nationaal	5	»	76 7/8
Wissel London		»	10.40
Zilver		»	10

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.